

[Kirkeministeren.]

ikke lagt Hindring i Vejen, hvor man virkelig ønsker en Kvinde som Præst, men paa den anden Side er der skabt Sikkerhed over for dem, som vil paatvinge en Menighed en kvindelig Præst, f. Eks. hvis Menighedsraadet i et Hovedsogn skulde ønske at paatvinge et Annekssogn en kvindelig Præst. Det er dette, der menes, naar der tales om, at begge Menighedsraadene skal indvilge; der menes ikke, at f. Eks. Nørre Ørslev Sogns Menighedsraad skal spørges om Valgmenighedens Forhold. Jeg vil forhindre, at en tilfældig Minister ved at skaffe en Kvinde udnævnt, skal vi sige til Slotspræst ved Christiansborg Slotskirke, paatvinger denne Menighed en kvindelig Præst, fordi her er et Tilfælde, hvor Menighedsraadet ikke har Indstillingsret ved Præstevalget.

Det er dette, som jeg har ønsket.

Til det ærede Medlem Hr. Hvidberg vil jeg sige, at den Kommission, som han efterlyser, og som han ønsker, vil der blive Lejlighed til at tale om, naar Forslaget nu kommer til Behandling i et Udvalg.

Det var mig en ikke ringe Overraskelse at høre det ærede Medlem Hr. Fibiger. Det ærede Medlem siger, at denne Sag er rejst mod Kirkens Ønske. Man kommer uvilkaarligt til at tænke paa hin franske Konge, der for længe siden sagde: Staten, det er mig! Jeg begriber ikke, hvorledes det ærede Medlem kan sige dette med nogen som helst Ret. Det er ikke mod Kirkens Ønske, men det er mod vide Kredses Ønske inden for Kirken, det er sandt. Meningerne staaer delte, for og imod. Det gælder om Lægfolket, det gælder om Folkekirkens Præster, og det gælder om Kirkens Biskopper, at de er ikke enige. Men saa kan man ikke komme og sige, at Kirken er imod det. Man kan heller ikke komme og sige, at den kirkelige Retning, som det ærede Medlem staaer som Repræsentant for, er imod det. Jeg kan her henvise til den tidligere Forstanderinde for Magdalenehjemmet, Frk. Lis Rømer, som hører hjemme i samme kirkelige Retning som det ærede Medlem, og som har udtalt sig for Ordination af kvindelige Præster, og der kunde findes adskillige andre. Der har i den senere Tid været adskillige Medlemmer af Indre Mission, som over for mig har udtalt deres Ønske om, at Kvinder maatte faa Adgang til Præsteembedet. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem skulde være meget varsomt med at sige, at det er mod Kirkens Ønske.

I øvrigt maa det ærede Medlem ogsaa være klar over, at det ikke er mig, der har rejst dette Spørgsmaal. Jeg udtalte tydeligt

i Fjor, at jeg ikke ønskede at rejse Spørgsmaal om denne Sag, saa længe der ikke forelaa noget Ønske. Nu foreligger der et Ønske, saa er vi nødt til at rejse Spørgsmaalet.

Jeg kan ikke dele det ærede Medlems Syn, naar han siger, at det kun er en lille Valgmenighed nede paa Lolland-Falster. Man kan ikke maale en Menigheds Betydning paa den Maade. For mig er Sagen her ikke anderledes, om det havde været Menigheden i Vor Frue Sogn i København og ikke Menigheden nede i Nørre Ørslev. Vi staaer over for Spørgsmaalet: der er en Menighed inden for den danske Folkekirke, som har rejst det, og der findes inden for den danske Folkekirke forskellige Synspunkter og som sagt ogsaa blandt dens Biskopper. Det er et Spørgsmaal, der er ved at arbejde sig frem. Jeg nævnte Norges, Oslos Biskop, som er for Forslaget, og kan yderligere nævne, at 3 af den svenske Kirkes Biskopper gaar ind for kvindelige Præster. Dette lod sig ikke tænke for 10 eller 20 Aar siden, i Dag arbejder det. Derfor maa vi se at finde en fornuftig og rimelig Løsning paa et Spørgsmaal, som vi ikke kan kvæle, men som skal løses med den Ret, som nu engang er Livets.

Hvidberg: Jeg skal fatte mig i Korthed; det drejer sig kun om et Par Bemærkninger, som jeg gerne vil gøre.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt har fremsat et Par Udtalelser, som jeg desværre er nødt til at anholde. Han har for det første sagt, at jeg har sammenblandet Præster og Profeter paa en for en Teolog mærkelig Maade, og i denne Forbindelse har han nævnt Det gamle Testamente, som jeg slet ikke har været inde paa i min Tale. Men med Hensyn til, hvordan Sagen forholder sig i Det gamle Testamente, saa tror jeg ikke, jeg behøver nogen Belæring af det ærede Medlem Hr. Paul Holt, da jeg selv er Faglærer i Det gamle Testamente. I øvrigt skal jeg ikke opholde Forsamlingen med det, jeg kan maaske tale med det ærede Medlem Hr. Paul Holt om det bagefter; men jeg kan maaske lige sige, at det, som jeg hævder, er, at der i Det nye Testamente endnu ikke er faste Regler med Hensyn til Embeder, og at man derfor ikke saa godt kan benytte Det nye Testamente i denne Henseende.

Saa har det ærede Medlem Hr. Paul Holt brugt dette Udtryk: Bibelens Tale er klar, enten bøjer man sig for den, eller man bøjer sig ikke for den, Hvidberg vil ikke bøje sig for den. Jeg vil gerne stemple denne Opstilling som fejltagtig og letkøbt og, hvad der er værre, den er illoyal, naar den bliver fremsat paa denne Maade, aabenbart mod